

ger, og jeg skal have den Være at give de Her-
rer Traktaten, hvoraf de ville se, hvilken stor
Forskjel der er imellem, hvad vore Raffina-
dører opgive, og hvad disse fire Magters Raf-
finador er kommen til. Jeg vil dog nævne
— jeg kan ikke undlade at komme tilbage
dertil — en Industri her i Landet, som staar
høiest næstefter Agerbruget, det er Skibsfar-
ten, men vi have stadig arbejdet saaledes imod
Skibsfartens Vel, at man ikke har været istand
til at gaa saaledes frem dermed som f. Ex. i
Norge. Vi have 290,000 Kommercelæsters
Drægtighed, medens Norge har 450,000.
Vi vedblive ganske smaat at bygge et Fartoi
nu og da, men det er i Grunden en uforstan-
dig Benyttelse af sine Penge at sætte dem i
et Skib, bygget her i Landet, thi der er fra
Statens Side gjort alt Muligt for at for-
dyre dette Skib, istedetfor at Staten burde
godtgjøre Tolden for det brugte Materiale,
hvilket er et meget betydelig Beløb pr. Løst.
Jeg har set forskjellige Dypgivelsor deraf, vari-
erende fra 10 til 27 Rd., men lad os blot
blive staaende ved 10 Rd., saa er dette vir-
kelig nok til at forhindre en livlig Trafik i
Skibbyggeriet. Jeg ser nu her, at Skibe og
Baade endnu skulle betale Indførselstold. Det
er dog sørgeligt, ret som om det ikke var det
Glædeligste for Handelen og Skibsfarten, at vi
fil saamange Skibe hertil som muligt. Jeg
er naturligvis imod ethvert Præmiesystem, og
det kunde aldrig falde mig ind at støtte et
saadant, men var det retfærdigt, og var det
tilladeligt vilde det være det med Hensyn til
Skibe, thi den Omkostning, at et Skib
bliver indført hertil og bliver brugt herfra,
udvider Omsætningen, giver Beskæftigelse
for alle Klasser af Samfundet, vort Slag
bliver mere og mere kendt i fjerne Egne
o. s. v., o. s. v. jeg vil ikke oprømse Alt,
hvad der kan siges til Fordel for at begun-
stige Skibbyggeriet, men der er desværre
Intet gjort. Det gjælder endnu, hvad der
staar i Spøneds Bog, at Fragtfartens Be-
sværing med Omkostninger er det Samme som
at tage Næringsstat af Skibe, at denne Stat
er meget høj — flere Procent — og at alle
disse Procenter ere meget uretfærdige, skal
jeg tillade mig ved en anden Leilighed nær-

mere at paavise. — Jeg kan ikke slutte med
at sige, hvad den ærede forrige Taler sagde,
nemlig at han med Glæde havde medtaget
dette Værk, det er for mig en Sorg, det
vil jeg rent ud sige. Jeg havde troet, at vi
vare komne saavidt, at vi dog kunde behandle
vore Medborgere som myndige Foll, men vi
ville bestandig behandle de Industridrivende
som stakkels forsvarløse, umyndige Bøssener,
hvem Staten skal tage sig af og sørge for,
at de kunne faae deres Afsetning og deres
Priser, og — soier man til fra Statens
Side — vi maa sørge for, at de kunne
konkurrere med andre Landes Systemer. Tager
jeg en hvilken som helst Artikel, er det klart,
at naar Tolden bortfalder, falder ogsaa Prisen
her. Have de fremmede Stater sat en Præmie
paa Udførsel — hvad man paastaar, men hvad
jeg benægter — hvorved de sættes istand til
at levere os deres Varer billigere, end vi
ellers kunde faae dem, saa i Guds Navn,
lad dem sende os deres Varer, og hvis de
vare istand at forære os alt deres Sukker, tage
vi imod det. Det vilde være saare behageligt,
men det er saare ubehageligt at betale Mere,
end man er nødt til. — Det gjør mig
ondt, at jeg har opholdt de Herrer saalænge,
men jeg skal ogsaa nu slutte. Sagen vil jo
senere atter komme for, og jeg haaber da at
være ved bedre Kræfter, end jeg er idag, og
at kunne fortære med den Kamp, hvori jeg
har deltaget, lige fra den første Dag af, jeg
kom her i Thinget.

Ustrup: Det er kun i Anledning af
en Bemærkning af den ærede sidste Taler, at
jeg vil berigtige en Misforstaaelse. Jeg har
ikke sagt, at jeg glædede mig over Lovforslaget
i den Form, hvori det foreligger, men jeg har
kun sagt, at jeg glædede mig over Hovedprin-
cipet, og dette gaar jo ud paa at frigjøre saa
meget som muligt Raastoffer og Livsformøden-
heder for Told. Hensigten er rimeligvis med
Tiden ganske at frigjøre dem derfor, men at
et Hus ikke bygges paa een Gang, er jo al-
mindeligt, og det er allerede et meget imode-
kommende Skridt fra Regjeringens Side, som
her er gjort. Jeg fra min Side har den
bedste Tillid til, at det Hovedprincip, der